

בס"ד. ל"ג בעומר התשכ"ב

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ומדויק כ"ק מיי"ח
 אדמו"ר כמאמר ד"ה זח"ג, הרי שבת אחים הוא שישבים יחד באחווה וכאהבה,
 ומה מוסיף גם יחד. ומכאן דאחים הם הנשמות דכול ונקבא השייכים ל"יז (חזון
 וכלה) ושבת אחים הוא הקירוב וההתקשרות שלהם בפירושי תנאים, וזוהו הכנה
 להנשואו שאז נעשה (גם) יחד, נוסף על התקשרות גם יחד.

וממשיר כהמאמר, דאזתא בזה"ל שבת אחים גם יחד, קוב"ה ונכנסת ישראל, גם
 לרבות ישראל בלחמא. ויש לומר, שהשייכות דהפירוש שאחים הם חתן
 וכלה עם מאמר הזוהר דקאי על קוב"ה ונכס"י, הוא, כי חתן וכלה שלמטה משתלשלים
 מחתן וכלה שלמעלה, הקב"ה ונכנסת ישראל⁸, ולכן מביא בהמאמר מיי"ש בזהר (שבת)
 אחים הם הקב"ה ונכס"י, כי זוהו היסוד להפירוש שאחים הם חתן וכלה.

ולכאורה יש להוסיף, דהביאור שבהמאמר (כשני הענינים דשבת אחים וגם יחד)
 הוא גם להפירוש⁸ שאחים קאי על בני ישראל, שבהאבה והאחווה
 שלהם שתי מצדדינות בכללות. התקשרות (בדוגמת קישורי תנאים) ועיי"נ באים אח"כ
 להתאחדות. ועפ"י יש לומר דזה שמביא בהמאמר פירוש הזוהר, דשבת אחים גם יחד
 קאי על היחוד דקב"ה ונכס"י, הוא, כי (כבד) שהאבה והאחווה דישראל תרי"ב באופן
 דידח (דוגמת היחוד דנשואו) הוא עיי גלויי יחוד דהזוהר דישראל עם קב"ה¹⁰, ועפ"י יש
 לכאר גם מה שהכתוב"ו ממשיך (רשבת או"ם גם יחד הוא) כשמן הטוב על הראש
 יורד על הזקן וכן אהרן שיוורד על פי מד'חני, כי בכדי שיהיחוד דקוב"ה וישראל

- (1) תהלים קל"ג, א.
- (2) ד"ל"ג בעומר תרצ"ב, בתנאים של בתו הרבנית וכ"י מרת שיבתא עם בעלה הרב"ח וכו' ר' מנחם
 מענדל הכהן הארבעעשרינין הי"ד.
- (3) ראה בארובה מאמרי אדמו"ר האמצעי וקרא ח"כ ע' תרע"ו וא"ל.
- (4) ח"ג ז, ב.
- (5) ראה ד"ה אשר ברא החשילי"ט סיב ליעיל ע' עט"ו ובהנמכו שם הערה פ.
- (6) וראה ד"ה זה תרצ"ב תה"ל, שבהקב"ה ונכס"י ישנם הענינים קישורי תנאים החתמה, דכתובה
 הוא החתמה דקב"ה וישראל כמרו"ל (מענין כו, ב - כ משנה) בימי החתונה זה מתן חתונה וכליג כשכר הוא
 הקישורי תנאים, ומאן עד חנה"ש הם מועדי שילוח סכנות מהחתן לכלה.
- (7) ד"לכאורה"ו הוא גם בענין דהוא למסקנא ראה שד"ח כללי הפוסקים סט"ז אות ח.
- (8) מפרשים לתהלים שם, וראה חז"ג נט, ב - הובא לקמן סי"ז.
- (9) ראה תניא פרק ל"ב.
- (10) ועפ"י יומקו מה שמדויק בהמאמר מיי"ש בזה"ל, גם לרבות ישראל ולחמא.
- (11) תהלים שם, ב.

פתח דבר

בס"ד.
 לקראת ל"ג בעומר הבעל"ט - הננו מוציאים לאור את המאמר ד"ה שיר
 המעלות לדוד הנה מה טוב גו, שאמר כ"ק אדמו"ר שליטי"א בהתוועדות דל"ג
 בעומר התשכ"ב.

מערכת "אוצר החסידים"

נטי"ק פ, אגוד נ"ו וראותי שנת החדש"י הרי תחילת שנת ה'תש"ס.
 מאת"ם שנת ה'תשל"ח כ"ק אדמו"ר האמת דצ"ק
 ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליטי"א.
 ברוקלין, נ. י.

מ"ז מלמטה נעשה המטה כלי להאור³⁵ ויעפ"ז צדיק לומר, דזה שרשבי המשיך ירדת גשמים ע"י אמירת תורה הוא מפני שבאמירת תורה שלו היו שני הענינים, ומשכח אר"ס שלמעלה מהשתלשלות, וגם היוכר דהמטה³⁶ (כלקמה).

ויש לומר דזהו גם מה דאימת בזה, שההפעה שהמשיך רשבי ע"י אמירת תורה היתה ירדת גשמים, כי בזה מודגש דזה שבחורו של רשבי היתה גם המעלה **דתפלה** הוא לא רק המעלה דהמטה מלמטה מהשתלשלות, אלא גם המעלה דזיכור המטה והענין הוא, דזה שהשפעת הגשמים באה ע"י אתערותא דלחא שייך להגשם עצמו. וכמו שבגשמיית הגשם בא מהענינים שנעשים מלחות הארץ, ואז יעלה מן הארץ והשקה את פני האדמה³⁷, כמול"ז הוא ברחמיית דגשם הוא ענין שנושע³⁸ (נמשך) ע"י אתערותא דלחא, וכיון שכוין הגשם, הוא, המשכה שע"י אתערותא דלחא מוכן, דזה שע"י אמירת תורה דרשבי ירד גשם, הוא מפני שבחורו של רשבי ישנה נוסף על המעלה הבאה (ע"י) אתערותא דלחא (המשכה מלמעלה מהשתלשלות) גם המעלה דאתערותא דלחא (עצמה) יוכר המטה.

ויש לומר הביאור בזה, דזה שחורה והמטה מלמעלה ותפלה ועבודת האדם הם שני ענינים [וככל אחד מהם יש מעלה] הוא בדרגת הנשמות כמו שנושעות מצאית³⁹ אלא מצד שרש הנשמות כמו שמושרשות בהצננות, איך לחלק בין הנשואל מלמעלה ובין עבודת האדם, דישראל וקול"ה כולא חד⁴⁰. ודילוי ענין זה (שישראל וקול"ה הם חד ממש) הוא בפנימיות התורה, מנבנת של רשבי⁴¹ ולכן בחורו של רשבי יש גם ענין תפלה (יוכר המטה).

ויש לומר, דזה שאמירת התורה דרשבי היתה במסוק הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד הוא מצד שני ענינים, לפי שזה שייך ליודת גשמים

(35) כ"י להודא כהה"מ עפ"י שם (ע קול"ה וראה עפ"י סה"ס תרע"ח ס"ע תב.
ולדע"י שפ"י יוסתק הלשון בנחא (ק"א קנה, ס"ל"א). כ"י להמשיך אור א"ס ב"ה לנשוא א"א ב"ה העלתא מ"ז מלמטה ונחא" - דלכאור, זה שצריך להעלות מ"ז, כ"י להמשיך אור א"ס ב"ה מה מצד המושכה עצמה [דהמשכה אור שלמעלה מהשתלשלות הוא ע"י העלתא מ"ז שלמטה ונחא] וההפעה להמשיך אור א"ס ב"ה כמטה"י, יש לומר, שבחבת, למטה מלמטה חסדים שבמטה עפ"י שם.
(36) ראה (נד"ז) סה"ס תרע"ח שם (ויש ע' תב).
(37) בראשית ב' ו'.
(38) ולדע"י שפ"י עפ"י שם ה', לא המשיך לפי שאדם אין לעבוד את האדמה כ"י וכשנא א"ס כ"י תופל עילת ויודת.
ולדע"י שפ"י ה"ל תענית ספ"ג, שא"י גורו"י על וצבור תענית כ"י אלא בא"י לכ"י ונגלל המטה, ובמ"ד משנה שם, שבשאר הצרות אפילו בא"י אין ליה חומר וד"י, ואולי י"ל כ"י בשאר הענינים - עבודת המטה (תענית וכו') הוא רק בשביל השפעתם וכמ"ד הוא בשביל המצאות ש"י.
(39) המשיך וכו"ה תול"ה פס"י, עיי"ש באורכו.
(40) ראה עפ"י סה"ס מלוקט ח"ג ע' צג ואילך.
(41) ראה ח"ג ע"ג א.

ה) אלא שאעפ"י מילה בתפלה לגבי תורה, כי תורה היא חכמה, וחכמה (גם) החכמה דתורה שלמעלה מהחכמה דמעשה בראשית) היא באין ערוך לגבי אר"ס, ויע"י התפלה ממשיכים רצון חדש מאר"ס שלמעלה גם מהחכמה דתורה³⁹. ויעפ"י ל"ש לומר, דהחידוש בזה שרשבי⁴⁰ המשיך ירדת גשמים ע"י אמירת תורה לגבי המופתים העצומים⁴¹ שעשו כל הנאמרים והאמוראים הוא ע"י שהמשיכו ונגילו שכן הוא ע"י שהשניו בעולם שיעשו כל הנאמרים והאמוראים הוא ע"י שרשבי אמר דרוש בפסוק הנה מה טוב תבנת התורה⁴² והחידוש דירדת מטר ע"י שרשבי אמר דרוש בפסוק הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, הוא דגם שהודרש שאמר שייך רק לענין המטה⁴³ בכלל, אבל לא ה"י כ"י רמז (שהעולם) ה"י ראוי אז למטר, ונמצא שגם ע"י חכמת התורה (שלמעלה משרש העולם) לא ה"י העולם ראוי למטר, והה"י שייך אז מטר ע"י אמירת הדרוש, הוא לפי שע"י אמירת הדרוש, המשיך מאר"ס שלמעלה מהחכמה דתורה, כדוגמת ההמשכה שע"י תפלה.

ויש לומר, דזה שע"י אמירת תורה דרשבי נמשך מאר"ס שלמעלה מהחכמה דתורה הוא כי בפנימיות התורה מאיר בגלוי אר"ס⁴⁴, ולהיות שרשבי ה"י מקור פנימיות התורה [וגם בלימוד הנגלה שלו הארץ הפנימית⁴⁵] לכן ע"י אמירת תורה שלו המשיך בגלוי אר"ס שלמעלה מהחכמה.

ו) רנה זה שנכדי לפעול שינוי בהנבואים הוא (בדרך כלל) ע"י תפלה (כמובא לעיל סעיף ב' חנוניא) הוא מצד שני טעמים. דזה שנושע שינוי בהנבואים הוא ע"י המשכה אר"ס שלמעלה מהשתלשלות, והמשכה א"י היא ע"י העלתא מ"ז דתפלה (כ"י) סוף סעיף ג', וגם כ"י כ"י שינוי בהנבואים שלמטה ע"י האור שלמעלה מהשתלשלות שנומשך בהם צריכים הם להיות כלים להאר, וע"י העלתא

(39) ראה אה"ת נשא ע' ערה, דההמשכה שע"י תורה, גם במי שחורו אמנות, היא מבחינת חכמה, וע"י התפלה, ממשך י"י רצון שלמעלה מהחכמה, ולכן אף שע"פ החכמה אין יסורים בלא עון ע"י ע"י הרצון נמשך המוליה.
(40) כ"י הלשון בלוקית שנתרעה³⁶.
(41) לודע"י מפורט ה"ל (לק"א נ"ג, ד' אה"ת ר"פ בשלח לא, ג) דזה שהמשיך גור וצדיק מבטל (מק"י) טו, ב' (וש"י) הוא, ממשך א"י שומר חידוש תורה והבו חזקל מנולת ופלפולו סותר את דבר"י - דמזה מוכן, שזה שצדיק מבטל הוא מפני שמעלה אר"ס נחונני בני נחונני (כ"י נ"ג, ג) שביה ע"י חכמת התורה, ובהמשך הענין שם, דזה שאמר רפ"י א"י א"י חלק מילך גורו"י עילי שלא יעברו כ"י מים לעולם (חול"ה) שם) הוא (לא גורו"י בעלמא אלא) חסברו, עיי"ש.
(32) ראה אה"ת יקרא שם (ע ר"ד, רנ"ג, רנ"ב) סה"ס תר"כ שם (ע ר"ג).
(33) ראה המשיך תר"כ ח"ב פש"י (ע חשמ).
(34) המשיך תר"כ שם, וראה גם המשיך תר"כ ע' שם, ע' ש"י, וכ"כ, וראה ד"ה פתח ר"ש ה"תש"ל כ"י (מ"ד) מלוקט ח"ג ע' קנ"ג שע"י גלילי דפנימיות התורה רגיע רש"י לודקש דישאל וקפ"ה ש"ל ע"י אמצעות התורה.

פפרי' — אוצר החסידים — ליהאויפש

קובץ

שלשלת מאור

שער ראשון

היכל תשיעי

קונטרס

ראש חודש ניסן - תש"ג

מאת

כבוד קדישת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שינאווארהן

מליובאוויטש

הוצאת שני

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

770 אסטערן פארקוי

ברוקלין, נ.י.

שנת המשת אלפים שבע מאת תשס"ג ואחור לבריאה

הוא שנת אר"א ונפלאות

ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א

(כ"ב סעף ה' ג'ג) לפי שוה שפעל ירידת גשמים (שענינם הוא אתערותא דלתתא עבודת האדם) ע"י אמירת תורה (המשכה מלמעלה, תורתו של הקב"ה) הוא לפי ששארל קטורה בלא חד, ולכן אמירת התורה של היתה ער"פ שבת אחים גם יחד שקא על היתד דקטורה לשארל (כמונא לעיל במחלת המאמר) ויש להוסיף, דוור גם מה שבדרוש שלו שעל ידו פעל ירידת גשמים) מדובר בענין אהבת ישראל שגם אלה שבחלה הו' מלווי קרבא דבעו לקטלא דא לוא, לבתר אתהדרו ברחמינותא דאתו, כי ע"י האהבה והאחדות (דשארל) מתגלה (אהבה והאחדות דישארל והקב"ה) דע"י שבת אחים (האהבה והאחדות דישארל) נמשך לריות גם יחד, גם לאכללא עמותו שכינתא

וורו כשמו הטוב ג' (שמו הוא חכמה, תורה, שמו הטוב הוא פנימיות התורה).⁴² ויש לקשר זה עם מ"ש במפרשי הדרו,⁴³ דשמו הטוב הוא הארת יסוד דעריק, כי גליא דתורה שייך לאייר ופנימיות התורה לעתיק. וזוהי שבת אחים גם יחד כשמו הטוב ג', שבכדי להיות שבת אחים הוא ע"י לימד פנימיות התורה, וממשיך כמות יורד על הזקן וזקן אהרן שיוורד על פי מדותיו, שהם שתי ירידות. זקן והא הכנת והשגת התורה, זקן שקנה חכמה⁴⁴, ומדחתו הם לכושי המצוות⁴⁵. שהלילמד דפנימיות התורה צריך לחזור (דורכעמען) כל הכחות שלו, הו ההכנה וההשגה והו המעשה בפועל. וע"י נעשה שבת אחים גם יחד, שתאהבת ישראל שלו היא באופן דשבת אחים (התקשורת, דוגמת קישורי תנאים) ויתירה מזו באופן דגם יחד (יחד דנשיארל) וע"י קב"ה אצ"ה למילוליינו (נעשים כלים לקבל ההשפעה מאו"ם שאו הגבלות, גם לא ההגבלה דחכמת התורה, שהקב"ה עצמו משפיע לכאו"א מישארל רכ טוב כטוב הנראה והתגלה, בכ"י ח"י ומזוני רייתא.

42) ראה גם ד"ר כשמו הטוב תריציח (סיהם) תריציח ע' רצ) דשמו הטוב הוא פנימיות ח"ט כי טעמי תורה שתגלה לעלוי.

43) הוכח באה"ת (תול או"ר) לתוליים ער"פ ע' חק"ה.

44) ראה קדושי ל"ב, ב.

45) אה"ת שם, סיהם תריציח שם.